

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อการดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. การออกแบบหม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวล
2. วัตถุประสงค์การทดสอบ
3. พารามิเตอร์ที่ทำการวัด
4. อุปกรณ์
5. การเตรียมหม้อไอน้ำเพื่อเดินเครื่อง
6. วิธีการทำการทดสอบ

การออกแบบหม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวล

การสร้างหม้อไอน้ำในครั้งนี้ได้ออกแบบโดยใช้ชานอ้อยและฟางข้าวเป็นหลักและให้สามารถประยุกต์ใช้กับเชื้อเพลิงชีวมวลได้หลากหลายชนิดเพื่อป้องกันการขาดแคลนเชื้อเพลิง ในที่นี้จะขอกล่าวถึงวิธีการออกแบบหม้อไอน้ำแบบย่อ ๆ เท่านั้น (ซึ่งผู้ที่สนใจรายละเอียดทั้งหมดสามารถศึกษาได้ในการศึกษาปัญหาพิเศษ เรื่องการศึกษาการออกแบบหม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวล) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จิรวัดน์ กิติคุณ (2547) กล่าวถึง ลักษณะของวิธีการทำงานก็คือการนำเชื้อเพลิงมาทำการเผาไหม้ให้เกิดพลังงานในรูปก๊าซร้อนและนำพลังงานที่ได้นั้นไปใช้ในการระเหยน้ำให้กลายเป็นไอน้ำอิมตัว หม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวลจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังแสดงในภาพประกอบ 32 เชื้อเพลิงที่ใช้ในการออกแบบคือชานอ้อย มีระบบการป้อนเชื้อเพลิงโดยใช้ตะกรับเพื่อให้เชื้อเพลิงได้เผาไหม้อย่างสมบูรณ์บนตะกรับเมื่อเผาไหม้จนเป็นเถ้าแล้วจะตกลงในภาชนะเก็บเถ้าบริเวณท้ายตะกรับ

การออกแบบได้แบ่งการออกแบบระบบออกเป็นสองส่วนหลัก ๆ คือ ส่วนห้องเผาไหม้ และส่วนเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน มีขั้นตอนการออกแบบดังนี้

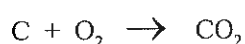
1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของเชื้อเพลิง

การวิเคราะห์การเผาไหม้ของชานอ้อยเพื่อต้องการทำการคำนวณหาอัตราปริมาณการป้อนอากาศเข้าเตาเผาและปริมาณไอเสียแห้ง

ตาราง 2 องค์ประกอบคิดเป็น % โดยน้ำหนักของขานอ้อย

องค์ประกอบ	%โดยน้ำหนัก	น้ำหนักโมเลกุล (kg/mol)
คาร์บอน C	22.5	12
ไฮโดรเจน H ₂	2.96	2
ออกซิเจน O ₂	21.31	32
ซัลเฟอร์ S	0.07	32
ไนโตรเจน N ₂	0.13	28
ซีเถ้า	2.08	18
ความชื้น M	50.95	-

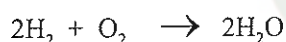
ปริมาณร้อยละของแก๊สแต่ละชนิดในไอเสียที่เกิดขึ้นเมื่อวิเคราะห์ต่อ 1 กิโลกรัม

$$12 \text{ kg} + 31 \text{ kg} \text{ ได้ } 44 \text{ kg}$$

$$1 \text{ kg} + 2.667 \text{ kg} \text{ ได้ } 3.667 \text{ kg}$$

$$\text{ดังนั้น } 0.225 \text{ kgC} \text{ จะใช้ } O_2 = 2.667 \times 0.225 = 0.6 \text{ kg}$$

$$4 \text{ kg} + 32 \text{ kg} \text{ ได้ } 36 \text{ kg}$$

$$1 \text{ kg} + 8 \text{ kg} \text{ ได้ } 9 \text{ kg}$$

$$\text{ดังนั้น } 0.0296 \text{ kg } H_2 \text{ จะใช้ } O_2 = 8 \times 0.0296 = 0.237 \text{ kg}$$

$$\text{ได้ปริมาณ } O_2 \text{ เพื่อการเผาไหม้ทั้งหมด} = 0.6 + 0.237$$

$$= 0.837 \text{ kg}$$

$$\text{แต่ในเชื้อเพลิงมี } O_2 \text{ อยู่แล้ว} = 0.2131 \text{ kg}$$

$$\text{ดังนั้นจะต้องใช้ } O_2 \text{ จากอากาศอีก} = 0.837 - 0.2131$$

$$= 0.624 \text{ kg}$$

$$\text{แต่ในอากาศมี } O_2 \text{ อยู่ร้อยละ } 23.2 \text{ โดยน้ำหนัก}$$

$$\text{ดังนั้นจะต้องใช้อากาศ (ทฤษฎี)} = 0.624/0.232$$

$$= 2.69 \text{ kg/kg}_{\text{ขานอ้อย}}$$

แต่ค่าที่ได้เป็นค่าอากาศทางทฤษฎีเมื่อใช้อากาศส่วนเกิน 30%

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้นปริมาณอากาศที่ใช้จริง} &= 1.3 \times 2.69 \\ &= 3.497 \text{ kg/kg}_{\text{งานย่อย}} \end{aligned}$$

ไอเสียแห้งจะประกอบด้วย CO_2 จากการเผาไหม้ + O_2 ส่วนเกิน + N_2 ที่มากับอากาศ

$$\begin{aligned} \text{จากสมการการเผาไหม้ } 0.225 \text{ kg C ได้ } \text{CO}_2 &= 3.667 \times 0.225 \\ &= 0.825 \text{ kg/kg}_{\text{งานย่อย}} \end{aligned}$$

การใช้อากาศส่วนเกิน 30% ทำให้มี O_2 ในไอเสีย = ค่า O_2 ทฤษฎี \times % อากาศ

ส่วนเกิน

$$= 0.624 \times 0.3$$

$$= 0.1872 \text{ kg/kg}_{\text{งานย่อย}}$$

ปริมาณ N_2 ในไอเสียแห้ง

$$= \text{ปริมาณอากาศเข้าตา } \times \% \text{ N}_2 \text{ ใน}$$

อากาศ

$$= 3.497 \times 0.768$$

$$= 2.69 \text{ kg/kg}_{\text{งานย่อย}}$$

ดังนั้นปริมาณไอเสียแห้ง

$$= 0.825 + 0.1872 + 2.69$$

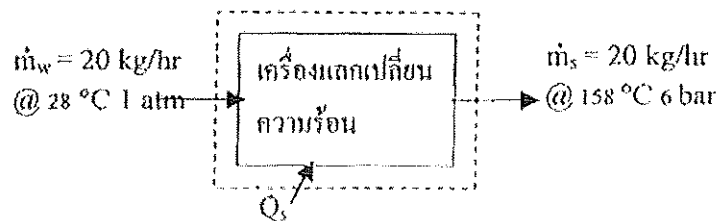
$$= 3.7 \text{ kg/kg}_{\text{งานย่อย}}$$

2. การวิเคราะห์พลังงาน (Ozisilk, 1985)

2.1 อัตราความร้อนที่ระบบต้องการ

ความร้อนเพื่อใช้ในการทำให้น้ำป้อนกลายเป็นไอน้ำเมื่อต้องการผลิตไอน้ำให้ได้

20 kg/hr ที่อุณหภูมิ 158°C ความดัน 6 bar สามารถคำนวณหาอัตราการให้ความร้อนได้จากการสมดุลพลังงานรอบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน

$$\therefore \text{อัตราการป้อนอากาศ} = 0.0071 \text{ kg/s}$$

2.3 อุณหภูมิทางเข้าเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน

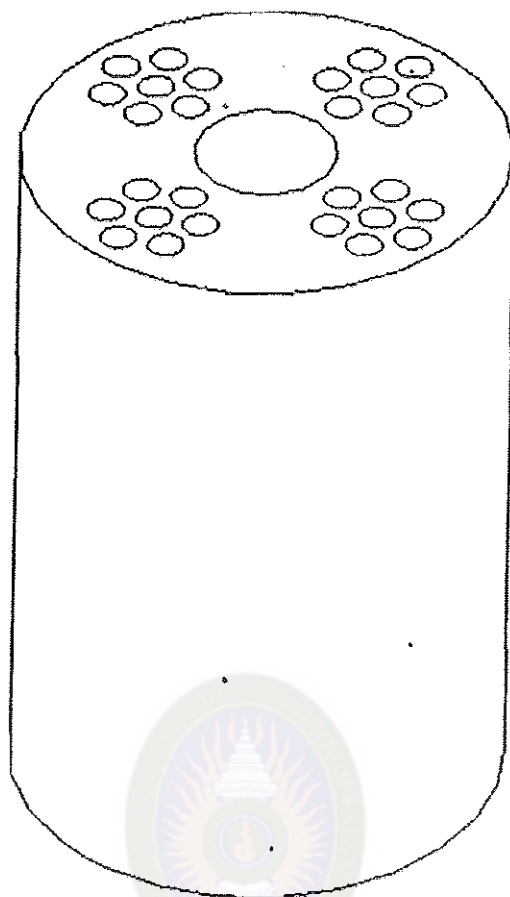
อุณหภูมิเข้าเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนจะเกิดการเผาไหม้เชื้อเพลิงในห้องเผาไหม้เพื่อนำไปใช้ในการคำนวณหาพื้นที่ของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน สามารถกำหนดจากการศึกษาอุณหภูมิที่ได้จากการเผาไหม้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเท่ากับ 750°C

2.4 อุณหภูมิทางออกเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน

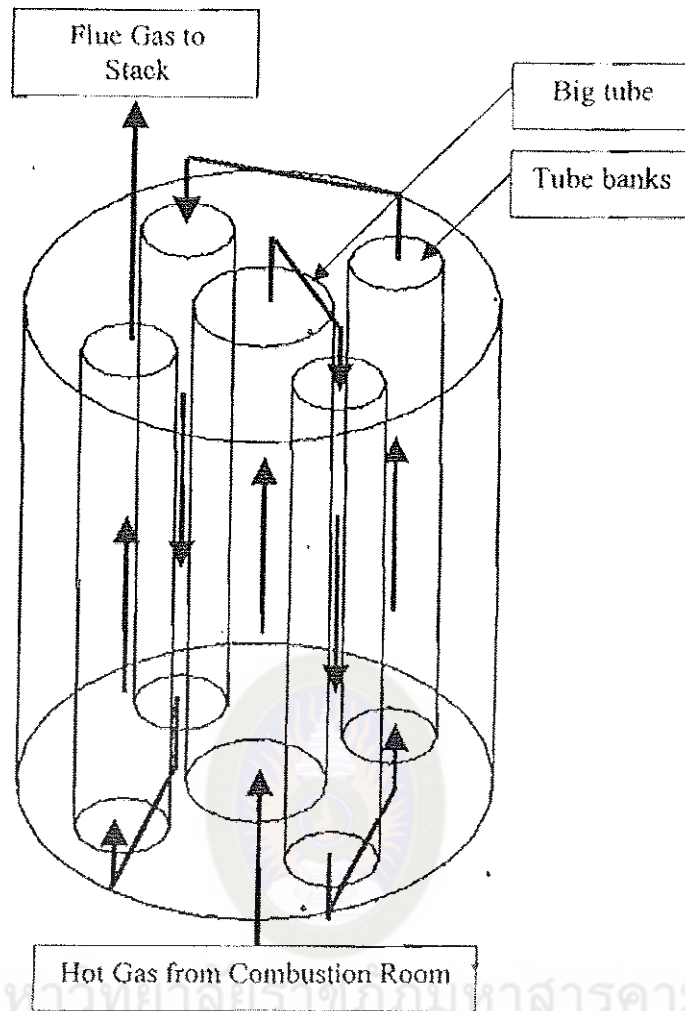
อุณหภูมิทางออกเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนคืออุณหภูมิสุดท้ายที่ออกจากเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนเพื่อนำไปใช้ในการคำนวณหาพื้นที่ของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน สามารถกำหนดจากการศึกษาอุณหภูมิที่ปล่อยทิ้งจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เท่ากับ 160°C

3. การหาขนาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน

การหาขนาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ออกแบบโดยใช้วิธี Effectiveness -NTU method โดยออกแบบให้เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนเป็นรูปทรงกระบอกวางในแนวนในห้องเผาไหม้มีกลุ่มท่อ 4 กลุ่ม ๆ ละ 7 ท่อ ดังแสดงในภาพประกอบ 25 มีทิศทางการไหลของก๊าซร้อนภายในเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ดังแสดงในภาพประกอบ 26 เป็นการออกแบบเพื่อให้เกิดการประหยัดพื้นที่ใช้สอยและให้ก๊าซร้อนได้เกิดการถ่ายเทความร้อนให้กันน้ำและไอน้ำได้นานตามความเหมาะสม

ภาพประกอบ 25 ลักษณะตัวถังเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพประกอบ 26 ทิศทางการไหลของก๊าซร้อนภายในเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน

กำหนดให้

$$T_w = \text{อุณหภูมิน้ำเข้า} (28^\circ\text{C})$$

$$T_{\text{boiling}} = \text{อุณหภูมิน้ำเดือด} (100^\circ\text{C})$$

$$T_s = \text{อุณหภูมิไอน้ำออก} (158^\circ\text{C})$$

$$T_g = \text{อุณหภูมิก๊าซร้อนเข้า} (750^\circ\text{C})$$

$$T_{g0} = \text{อุณหภูมิก๊าซร้อนออก} (160^\circ\text{C})$$

อัตราจุความร้อนของของไหลร้อน

$$C_h = m_h \times C_{p_h} = 0.0071 \times 1.004 = 0.0071 \text{ kW/c}$$

อัตราจุความร้อนของของไหลเย็น

เนื่องจากของไหลเย็นจะมีการเปลี่ยนเฟสจากน้ำกลายเป็นไอน้ำ จะทำให้ค่า

$$C_c = m_c \times C_{p_c} \rightarrow \infty$$

อัตราจุความร้อนที่ต่ำที่สุด

$$C_{\min} = C_h = 0.0071 \text{ kW/C}$$

อัตราส่วนความจุ

$$C = C_{\min} / C_{\max} \rightarrow 0$$

อัตราการถ่ายเทความร้อนสูงสุด

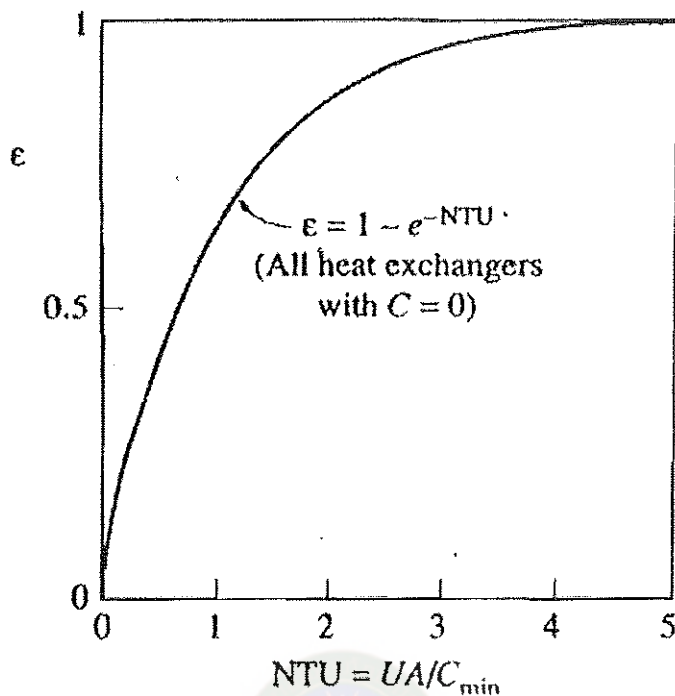
$$\begin{aligned} Q_{\max} &= C_{\min} (T_{h,i} - T_{c,i}) \\ &= 0.0071 \times (750 - 28) \\ &= 5.1 \text{ kW} \end{aligned}$$

อัตราการถ่ายเทความร้อนจริง

$$\begin{aligned} Q_{\text{act}} &= Ch (T_{h,i} - T_{c,i}) \\ &= 0.0071 \times (750 - 160) \\ &= 4.2 \text{ kW} \end{aligned}$$

ค่าประสิทธิภาพ

$$\begin{aligned} \varepsilon &= Q_{\text{act}} / Q_{\max} \\ &= 4.2 / 5.1 \\ &= 0.82 \end{aligned}$$

ภาพประกอบ 27 กราฟเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนทุกชนิด

จากกราฟ All Heat Exchange

จะได้ค่า $NTU = 1.85$

พื้นที่แลกเปลี่ยนความร้อนสามารถหาได้จาก

$$A = (NTU \times C_{min}) U$$

เมื่อ $A =$ พื้นที่แลกเปลี่ยนความร้อน m^2

$$NTU = \text{ตัวเลข } NTU (1.85)$$

$$U = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวม } (11.29 \text{ W/m}^2 \cdot \text{°C})$$

พื้นที่ของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน, A

$$\begin{aligned} A &= \frac{1.85 \times 7.1}{11.29} \\ &= 1.17 \text{ m}^2 \end{aligned}$$

ความยาวของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ; L

$$A = n\pi DL$$

$$\begin{aligned}
 L &= \frac{A}{n\pi D} \\
 &= \frac{1.17}{28 \times \pi \times 0.038} \\
 &= 0.35 \text{ m}
 \end{aligned}$$

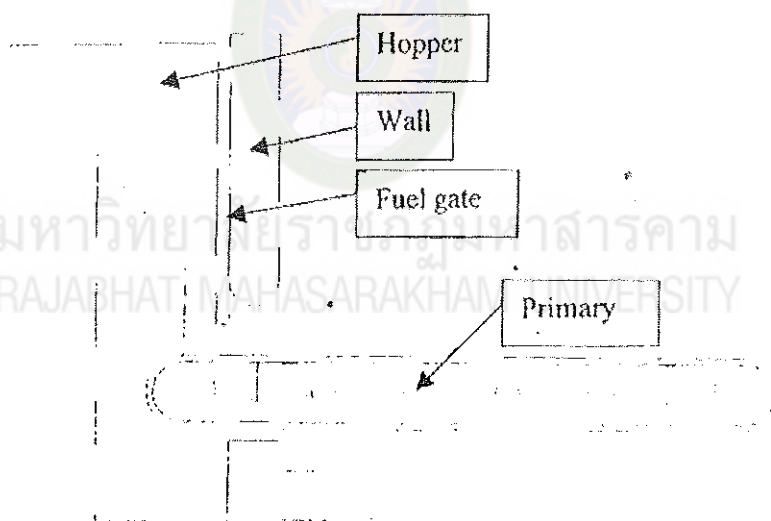
ค่า Safety Factor 1.2

$$L = 0.42 \text{ m}$$

$$\therefore A = 1.60 \text{ m}^2$$

การคำนวณหาความยาวตะกรับ

ส่วนห้องเผาไหม้จะประกอบด้วยส่วนต่างดังแสดงในภาพประกอบ 28 ซึ่งการใช้ตะกรับในการป้อนเชื้อเพลิงนั้นจะต้องคำนึงถึงการเผาไหม้จนหมดภายในพื้นที่ของตะกรับ ซึ่งคำนวณได้ดังนี้

ภาพประกอบ 28 ลักษณะของถังเก็บเชื้อเพลิงและตะกรับ

$$\text{ความหนาแน่นของขานอ้อย } (\rho_f = 120 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3})$$

$$\text{อัตราการไหลเชิงปริมาตร (} Q = \frac{m_f}{\rho_f} = \frac{6.94}{120} = 0.0578 \frac{\text{m}^3}{\text{hr}} \text{)}$$

ความเร็วของการป้อนเชื้อเพลิง

$$v = \frac{Q}{A} = \frac{0.0578}{(0.05 \times 0.3)} = 3.8 \frac{\text{m}}{\text{hr}} = 0.00105 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

ระยะเวลาการเผาไหม้ทั้งหมดของเชื้อเพลิงชุดแรก ($t = 10 \text{ s}$ จากการทดลองเผา)

ความยาวตะกรับ

$$\begin{aligned} \text{จาก } s &= s_0 + vt \\ &= 0 + 0.00105 \times 600 \\ &= 0.63 \end{aligned}$$

จะได้ความยาวของตะกรับในพื้นที่เผาไหม้ 0.63m

เมื่อเชื้อระยะป้อนเชื้อเพลิงจากถังเก็บ 0.17m

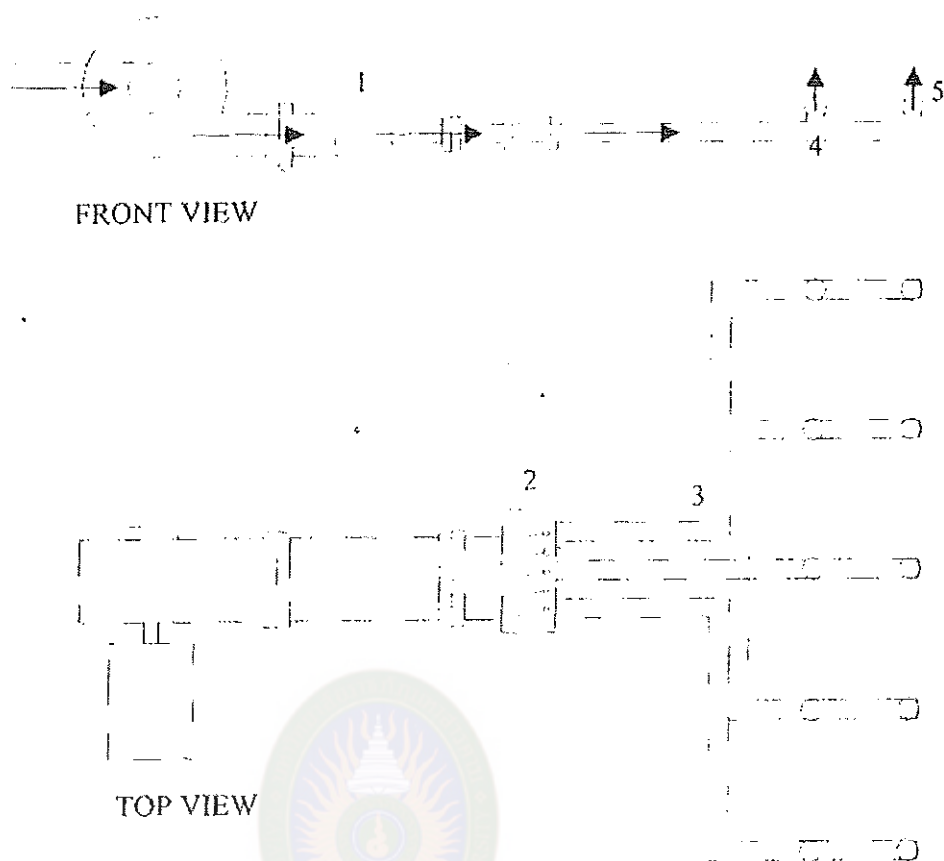
\therefore จะได้ความยาวทั้งหมดของตะกรับ 0.8m

การหาขนาดพัดลม

พัดลมที่ใช้กับหม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวลจะประกอบด้วยพัดลม 2 ชนิด คือ พัดลมเป่าอากาศปฐมภูมิ (Forces Draft Fan) และพัดลมดูดก๊าซร้อนออกสู่ปล่อง (Induced Draft Fan)

1. พัดลมเป่าอากาศปฐมภูมิ (Forced Draft Fan)

พัดลมเป่าอากาศปฐมภูมิจะทำหน้าที่เป่าอากาศเข้าเตาเผาเพื่อช่วยเพิ่มอากาศส่วนเกินที่ใช้ในการเผาไหม้เชื้อเพลิงให้เกิดการเผาไหม้อย่างสมบูรณ์ ลักษณะชุดป้อนอากาศปฐมภูมิแสดงในภาพประกอบ 29

ภาพประกอบ 29 ลักษณะชุดป้อนอากาศปฐมภูมิ

ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณความดันสูญเสียในชุดป้อนอากาศปฐมภูมิ ดังนี้

อัตราการไหลโดยปริมาตรของอากาศปฐมภูมิ ($Q = 0.018 \text{ m}^3/\text{s}$)

อุณหภูมิของอากาศปฐมภูมิ ($T = 30^\circ\text{C}$)

ความหนาแน่นของอากาศปฐมภูมิ (1.1177 kg/m^3)

ค่าสัมประสิทธิ์การสูญเสียแรงดัน C หาจาก ASHARE

รายละเอียดการคำนวณความสูญเสียแรงดันในแต่ละอุปกรณ์มีดังนี้

1.1 ข้อต่อลดขนาด เป็นการลดพื้นที่หน้าตัดอย่างทันทีทันใด

เทียบเท่าข้อต่อ NoSR4-1 ใน ASHARE

$$A_0 = \text{พื้นที่หน้าตัดทางเข้า} = 0.0287 \text{ m}^2$$

$$A_1 = \text{พื้นที่หน้าตัดทางออก} = 0.0124 \text{ m}^2$$

$$A_0/A_1 = 2.314$$

$$\theta = 120$$

$$C = 3$$

$$V = Q/A = 0.018/0.0124 = 1.45 \text{ m/s}$$

$$\Delta P = C(\rho v^2/2) = 3(1.177 \times 1.45^2/2) = 3.7 \text{ Pa}$$

เมื่อ

$$\Delta P = \text{ความดันสูญเสีย, Pa}$$

$$C = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การสูญเสียแรงดัน}$$

$$V = \text{ความเร็วของอากาศปฐมภูมิ, m/s}$$

1.2 ใบปรับลม

เทียบเท่าข้อต่อ NoCR9-4 ใน ASHARE

$$N = \text{จำนวนใบปรับลม} = 5$$

$$H = \text{ความสูงของท่อ} = 0.155 \text{ m}$$

$$W = \text{ความกว้างของท่อ} = 0.08 \text{ m}$$

$$L/R = NW/[2(H+W)] = 5 \times 0.08/[2 \times (0.155 + 0.08)] \\ = 0.85$$

$$\theta = 40$$

$$C = 18.55$$

$$V = Q/A = 0.018/0.0124 = 1.45 \text{ m/s}$$

$$\Delta P = C(\rho v^2/2) = 18.55(1.177 \times 1.45^2/2) = 22.95 \text{ Pa}$$

1.3 ข้อต่องอ

$$C = 1.5$$

$$V = Q/A = Q/n\pi r^2 = 0.018/(5 \times \pi \times 0.0127^2) = 7.1 \text{ m/s}$$

$$\Delta P = C(\rho v^2/2) = 1.5(1.177 \times 7.1^2/2) = 44.5 \text{ Pa}$$

ข้อต่องอมีทั้งหมด 13 จุด

$$\therefore \Delta P = 44.5 \times 13 = 578.5 \text{ Pa}$$

1.4 ข้อต่อแยก

$$C = 1.8$$

$$V = Q/A = Q/n\pi r^2 = 0.018/(5 \times \pi \times 0.0127^2) = 7.1 \text{ m/s}$$

$$\Delta P = C(\rho V^2/2) = 1.8(1.177 \times 7.1^2/2) = 53.4 \text{ Pa}$$

ข้อต่อจะมีทั้งหมด 5 จุด

$$\therefore \Delta P = 53.4 \times 5 = 267 \text{ Pa}$$

$$\text{ความดันสูญเสียทั้งหมด } \Delta P_{\text{total}} \approx 872.15 \text{ Pa}$$

ดังนั้น ขนาดพัดลมมอเตอร์ของพัดลม คำนวณจากสมการดังต่อไปนี้

$$W_s = (Q \Delta P / \eta_f \eta_m) / 1000$$

เมื่อ

$$W_s = \text{กำลังทำงานของมอเตอร์พัดลม, kW}$$

$$Q = \text{อัตราการไหลเชิงปริมาตรของอากาศป้อนภูมิ, m}^3/\text{s}$$

$$\Delta P = \text{ความดันสูญเสียในระบบ, Pa}$$

$$\eta_f = \text{ประสิทธิภาพของพัดลม, \%}$$

$$\eta_m = \text{ประสิทธิภาพของมอเตอร์, \%}$$

กำหนดให้ $\eta_f = 0.5$ และ $\eta_m = 0.85$ แทนค่าในสมการ

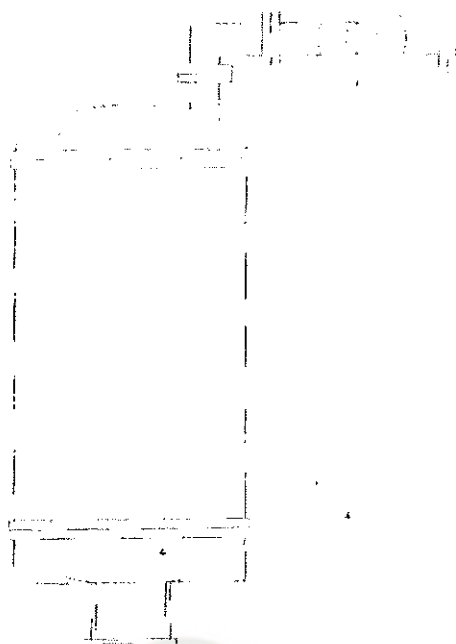
$$W_s = [(0.018 \times 872.15) / (0.5 \times 0.85)] / 1000$$

$$= 0.037 \text{ kW}$$

เลือกพัดลมมอเตอร์เท่ากับ 0.186 kW (1/4 H.P.) เพื่อป้องกันมอเตอร์ทำงานเกินกำลัง

2. พัดลมดูดก๊าซร้อนทิ้ง (Induced Draft Fan)

พัดลมดูดก๊าซร้อนทิ้งจะทำหน้าที่ดูดก๊าซร้อนที่ได้จากการเผาไหม้เชื้อเพลิงจากห้องเผาไหม้ เพื่อนำก๊าซร้อนมาถ่ายเทพลังงานให้กับน้ำในเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ลักษณะการไหลของก๊าซร้อนแสดงในภาพประกอบ 30 และสุดท้ายก๊าซร้อนก็จะถูกดูดทิ้งออกสู่ปล่อง

ภาพประกอบ 30 ลักษณะชุดดูดก๊าซร้อนทิ้ง

ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณความดันสูญเสียในชุดดูดก๊าซร้อน ดังนี้

อัตราการไหลโดยปริมาตรของก๊าซร้อน ($Q = 0.067 \text{ m}^3/\text{s}$)

อุณหภูมิของก๊าซร้อน ($T = 476\text{C}$)

ความหนาแน่นของก๊าซร้อน (0.0348 kg/m^3)

ค่าสัมประสิทธิ์การสูญเสียแรงดัน C ทาจาก ASHARE

รายละเอียดการคำนวณความสูญเสียแรงดันในแต่ละอุปกรณ์มีดังนี้

2.1 ออกจากห้องเผาไหม้ เป็นการลดพื้นที่หน้าตัดอย่างทันทีทันใด

เทียบเท่าข้อต่อ NoSR4-1 ใน ASHARE

$$A_0 = \text{พื้นที่หน้าตัดทางเข้า} = 0.4 \text{ m}^2$$

$$A_1 = \text{พื้นที่หน้าตัดทางออก} = 0.0176 \text{ m}^2$$

$$A_0/A_1 = 22.3$$

$$\theta = 120$$

$$C = 0.5$$

$$V = Q/A = Q/\pi r^2 = 0.067/(\pi \times 0.075^2) = 3.8 \text{ m/s}$$

$$\Delta P = C(\rho V^2/2) = 0.5(0.348 \times 2.23^2/2) = 1.26 \text{ Pa}$$

เมื่อ

$$\Delta P = \text{ความดันสูญเสีย, Pa}$$

$$C = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การสูญเสียแรงดัน}$$

$$V = \text{ความเร็วของอากาศปฐมภูมิ, m/s}$$

2.2 ความเสียดทานผิวท่อใหญ่ (วินัย ศรีอำพร. 2539)

$$Re = 4816.1 \text{ (จากการคำนวณในส่วน ส.ป.ส. การพาความร้อน)}$$

$$f = 0.18Re^{-0.2} = 0.034$$

$$C = f(Le/D) = 0.034(0.7/0.15) = 0.16$$

$$V = 4.01 \text{ m/s (จากการคำนวณในส่วน ส.ป.ส. การพาความร้อน)}$$

$$\Delta P = C(\rho V^2/2) = 0.16(0.348 \times 4.01^2/2) = 0.45 \text{ Pa}$$

2.3 ความเสียดทานผิวท่อกลุ่มท่อ (วินัย ศรีอำพร. 2539)

$$Re = 3583.7 \text{ (จากการคำนวณในส่วน ส.ป.ส. การพาความร้อน)}$$

$$f = 0.18Re^{-0.2} = 0.034$$

$$C = f(Le/D) = 0.034(0.7/0.38) = 0.63$$

$$V = 7.46 \text{ m/s (จากการคำนวณในส่วน ส.ป.ส. การพาความร้อน)}$$

$$\Delta P = C(\rho V^2/2) = 0.63(0.475 \times 7.46^2/2) = 8.33 \text{ Pa}$$

กลุ่มท่อทั้งหมด 4 กลุ่ม

$$\therefore \Delta P = 8.33 \times 4 = 33.32 \text{ Pa}$$

2.4 เมื่อเข้าสู่กลุ่มท่อที่ 1 2 3 และ 4 เป็นการลดพื้นที่หน้าตัดอย่างทันทีทันใด

$$C = 0.5$$

$$V = 7.46 \text{ m/s (จากการคำนวณในส่วน ส.ป.ส. การพาความร้อน)}$$

$$\Delta P = C(\rho V^2/2) = 0.5(0.475 \times 7.46^2/2) = 6.6 \text{ Pa}$$

กลุ่มท่อทั้งหมด 4 กลุ่ม

$$\therefore \Delta P = 6.6 \times 4 = 26.43 \text{ Pa}$$

2.5 เมื่อออกจากกลุ่มท่อที่ 1 2 3 และ 4 เป็นการขยายพื้นที่หน้าตัดอย่างทันทีทันใด

$$C = 1$$

$$V = Q/A = 0.049/0.037 = 1.32 \text{ m/s}$$

$$\Delta P = C(\rho V^2/2) = 1(0.475 \times 1.32^2/2) = 0.41 \text{ Pa}$$

กลุ่มท่อมีทั้งหมด 4 กลุ่ม

$$\therefore \Delta P = 0.41 \times 4 = 1.65 \text{ Pa}$$

ความดันสูญเสียทั้งหมด $\Delta P_{\text{total}} \approx 63.11 \text{ Pa}$

ดังนั้นขนาดพิกัดมอเตอร์ของพัดลม คำนวณจากสมการดังต่อไปนี้

$$W_s = (Q \Delta P / \eta_r \eta_m) / 1000$$

เมื่อ

W_s = กำลังทำงานของมอเตอร์พัดลม, kW

Q = อัตราการไหลเชิงปริมาตรของอากาศป้อน, m^3/s

ΔP = ความดันสูญเสียในระบบ, Pa

η_r = ประสิทธิภาพของพัดลม, %

η_m = ประสิทธิภาพของมอเตอร์, %

กำหนดให้ $\eta_r = 0.5$ และ $\eta_m = 0.85$ แทนค่าในสมการ

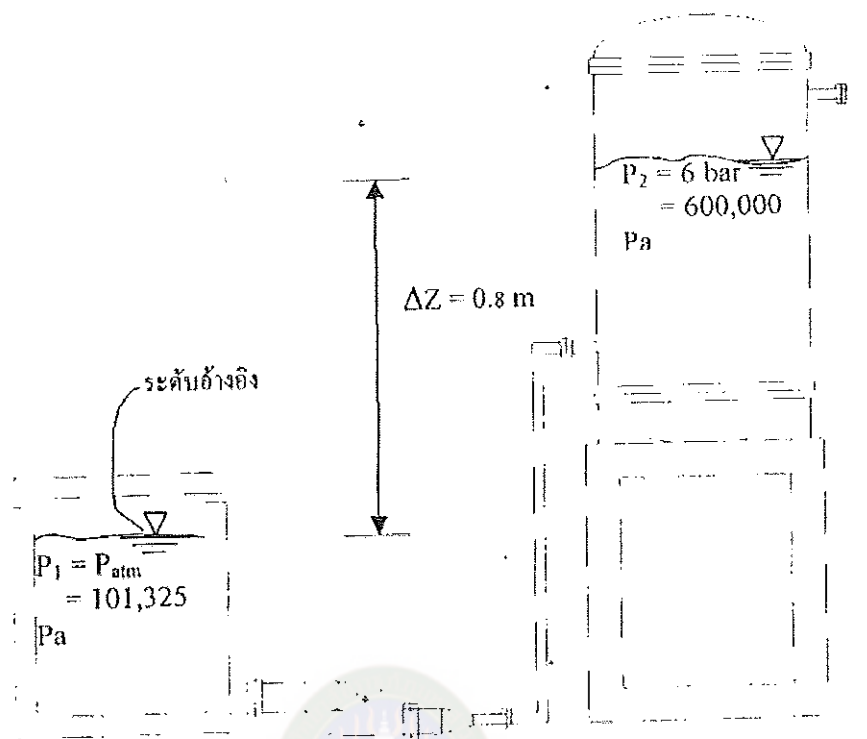
$$W_s = [(0.067 \times 63.11) / (0.5 \times 0.85)] / 1000$$

$$= 0.010 \text{ kW}$$

เลือกพิกัดมอเตอร์เท่ากับ 0.186 kW (1/4 H.P.) เพื่อป้องกันมอเตอร์ทำงานเกินกำลัง

การหาขนาดปั๊มน้ำ

ปั๊มน้ำจะทำหน้าที่สูบน้ำจากถังเก็บเพื่อป้อนน้ำสู่เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ปั๊มน้ำนั้นจะต้องเอาชนะความดันภายในเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนให้ได้ลักษณะของชุดปั๊มน้ำดังแสดงในภาพประกอบ 31 มีการคำนวณดังนี้

ภาพประกอบ 31 ลักษณะชุดปั๊มน้ำ

จากสมการของเบอร์นูลลี

$$\frac{P_1}{\rho g} + \frac{V_1^2}{2g} + Z_1 + h_p = \frac{P_2}{\rho g} + \frac{V_2^2}{2g} + Z_2 + h_L$$

$$\frac{101,325}{997 \times 9.81} + 0 + 0 + h_p = \frac{600,000}{957.9 \times 9.81} + 0 + 0.8 + 0$$

$$h_p = 54.29 \text{ m}$$

กำลังของปั๊ม

$$W = \rho Q g h_p / \eta$$

เมื่อ

$$Q = \text{อัตราการไหลเชิงปริมาตร (0.0005 m}^3/\text{s)}$$

$$\eta = \text{ประสิทธิภาพของปั๊ม (0.8)}$$

$$W = 997 \times 0.0005 \times 9.81 \times 54.29 / 0.8$$

$$= 331.87 \text{ W}$$

เลือกพิกัดมอเตอร์เท่ากับ 746 W (1 H.P) เพื่อป้องกันมอเตอร์ทำงานเกินพิกัด

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อให้การทดสอบดำเนินไปอย่างถูกต้องและประสบผลสำเร็จ จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องทราบถึงวัตถุประสงค์ในการทดสอบ ตัวแปรในการทดสอบ วิธีทดสอบ เครื่องมือในการทดสอบ และการวิเคราะห์ผลการทดสอบ ซึ่งจะได้อธิบายในรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อสร้างและทดสอบสมรรถนะหม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวล ตามที่ได้ทำการออกแบบไว้ในการศึกษาปัญหาพิเศษเรื่อง การออกแบบหม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวล
2. เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนอากาศต่อเชื้อเพลิงจริงที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของเตาและหม้อไอน้ำที่ความดัน 3 บาร์และที่สภาวะการออกแบบที่ 6 บาร์
3. เพื่อศึกษาการทำสมดุลมวลในองค์ประกอบของเชื้อเพลิงและก๊าซไอเสียและการทำสมดุลพลังงานของหม้อไอน้ำ
4. เพื่อวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและจุดคุ้มทุนของการใช้หม้อไอน้ำไคยเปรียบเทียบกับด้านเชื้อเพลิงระหว่างชีวมวลและน้ำมันดีเซล

พารามิเตอร์ที่ทำการวัด

1. อุณหภูมิของน้ำ ไอน้ำ อากาศ ไอเสีย โดยใช้เครื่องมือวัด คือ
 - 1.1 เครื่องบันทึกข้อมูล (data Logger) ยี่ห้อ YOKOGAWA รุ่น MX-100 ขนาด 20 ช่องสัญญาณ มีช่วงการวัดอุณหภูมิ -200 ถึง 1100°C ความแม่นยำ $\pm 0.2^{\circ}\text{C}$
 - 1.2 สายเทอร์โมคัปเปิล Type K. (Thermocouple) สายเทอร์โมคัปเปิลที่ใช้ในการทดลองเป็นชนิด TYPE K
 - 1.3 เทอร์โมเวล Type K. (Thermowell) สำหรับวัดอุณหภูมิไอเสียจากการเผาไหม้
2. อัตราการป้อนเชื้อเพลิง โดยการชั่งน้ำหนัก
3. อัตราการไหลของไอน้ำ โดยการวัดระดับน้ำในถังเก็บน้ำป้อน
4. อัตราการไหลของอากาศและไอเสีย

4.1 เครื่องวัดความเร็วลม เครื่องวัดความเร็วลมที่ใช้เป็นแบบ Pitot Tube Probes

ยี่ห้อ testo รุ่น 445 ความแม่นยำ $\pm 0.05\%$

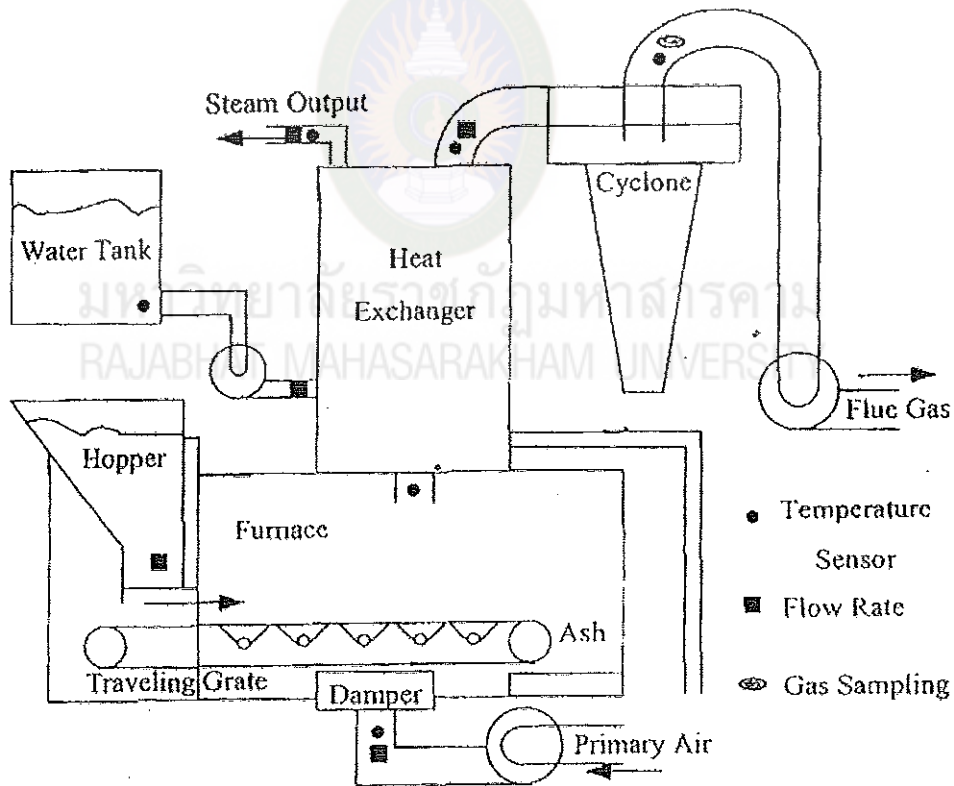
5. องค์ประกอบของไอเสีย

5.1 เครื่องวิเคราะห์ก๊าซไอเสีย (Gas Analyzer) ยี่ห้อ Testo รุ่น 350 XL ก๊าซที่วิเคราะห์หาได้แก่ O_2 , CO, CO, NO, NO_2 และ NO_x ความแม่นยำ $\pm 0.5^\circ C$, CO ความแม่นยำ ± 10 ppm, O_2 ความแม่นยำ ± 10 ppm

6. องค์ประกอบของเชื้อเพลิงและขี้เถ้า วิเคราะห์แบบ Ultimate Analysis (C, H, O, s and N) ขี้เถ้า วิเคราะห์เฉพาะ C เท่านั้น

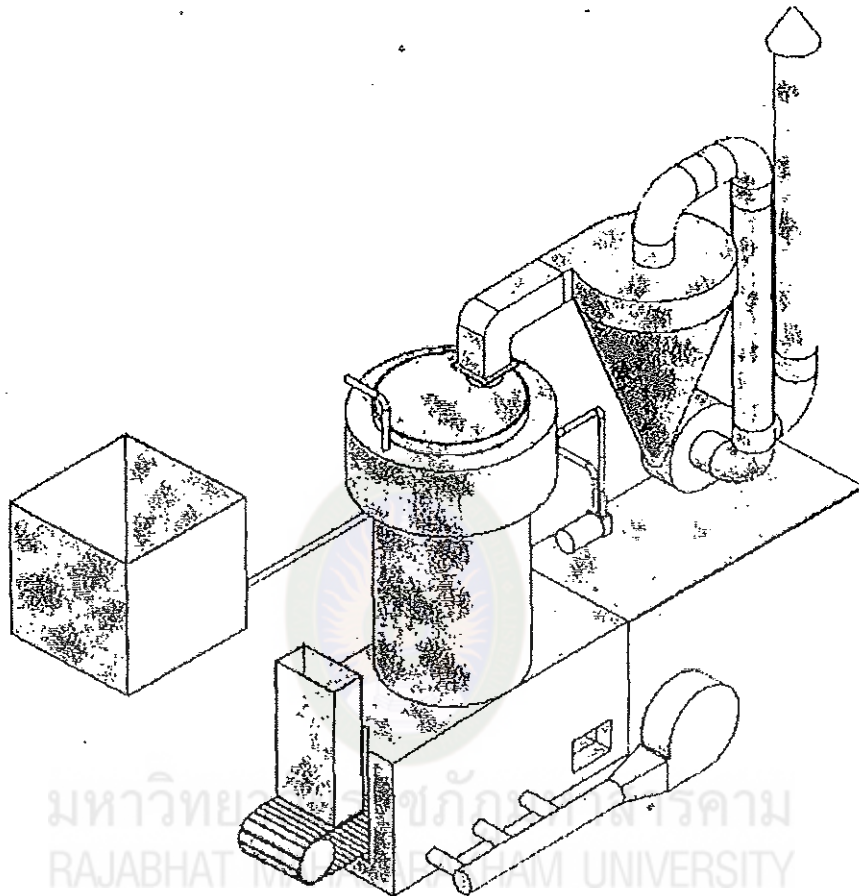
อุปกรณ์

ส่วนประกอบของหม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวลนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วนดังภาพประกอบ 32 คือ ส่วนเตาเผาและส่วนเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ภาพประกอบ 32 แผนภาพของระบบหม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวลและจุดวัดพารามิเตอร์แต่ละตัว

ภาพประกอบ 33 หม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวลในรูปแบบ 3 มิติ แสดงถึงลักษณะโดยรวมของระบบซึ่งประกอบด้วยระบบป้อนน้ำจากถังเก็บเข้าสู่หม้อไอน้ำและระบบป้อนอากาศส่วนการดูดไอเสียเพื่อปล่อยทิ้ง โดยรวมไปถึงระบบดักฝุ่นก่อนปล่อยสู่บรรยากาศรอบข้าง

ภาพประกอบ 33 หม้อไอน้ำเชื้อเพลิงชีวมวลโดยรวม

1. เตาเผา ประกอบด้วย

1.1 ห้องเผาไหม้ มีลักษณะเป็นรูปปล่องสี่เหลี่ยม กว้าง 60 cm ยาว 125 cm สูง 60 cm คุ้มด้วยฉนวน 3 ชั้น ชั้นในสุดเป็นอิฐทนไฟ ชั้นที่สองเป็นฉนวนกันความร้อน และชั้นนอกสุดเป็นแผ่นเหล็ก มีช่องนำขี้เถ้าออกที่บริเวณท้ายสุดของห้องเผาไหม้

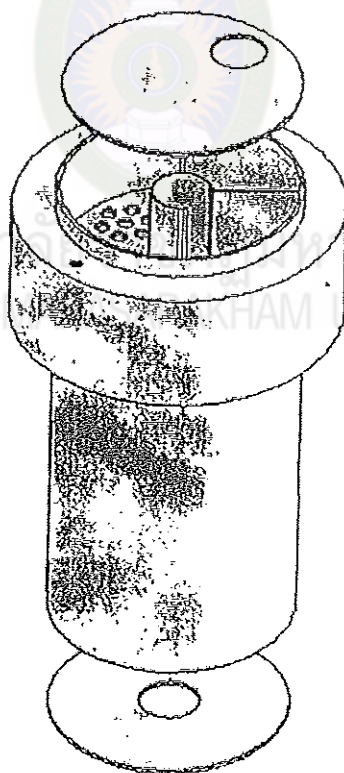
1.2 ตะกรับเลื่อน ในห้องเผาไหม้มีขนาด กว้าง 40 cm ยาว 95 cm มีมอเตอร์ขับเคลื่อนตะกรับด้วยสายพานและโซ่ขนาด 0.5 HP

1.3 ดึงเก็บเชื้อเพิ่มความจุ 3 kg ปลอ่ยเชื้อเพลิงที่สับเป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้ว โดยอาศัยแรงโน้มถ่วงตามธรรมชาติ ให้เชื้อเพลิงตกลงบนตะแกรงและเคลื่อนเข้าสู่ห้องเผาไหม้ทางด้านหน้าเตา

1.4 ชุดควบคุมความเร็วรอบตะแกรง (Inverter) ช่วงความถี่ 0.5 – 50 Hz

2. ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ประกอบด้วย

2.1 เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อไฟ ชนิด 4 กลีบ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนจะมีลักษณะเป็นทรงกระบอก วางในแนวตั้ง และวางอยู่บนเตาเผาเพื่อให้สามารถรับก๊าซร้อนจากห้องเผาไหม้ได้โดยตรง Heating Surface 2.66 m² ตัวถังของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 60 cm ยาว 120 cm ท่อไฟใหญ่จะอยู่ตรงกลางของตัวถังซึ่งจะรับก๊าซร้อนจากห้องเผาไหม้โดยตรง มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 15 cm ยาว 130 cm ท่อไฟเล็กอยู่ล้อมรอบท่อไฟใหญ่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3.8 cm ยาว 70 cm จำนวน 28 ท่อ โดยจะถูกแบ่งกลุ่มการไหลออกเป็น 4 กลุ่ม ดังภาพประกอบ 34

ภาพประกอบ 34 เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบไหล 4 กลีบ

3. เมื่อระบบป้อนอากาศปฐมภูมิเข้าสู่เตา เริ่มวัดอากาศปฐมภูมิให้ได้ตามที่กำหนด
4. ป้อนเชื้อเพลิง เช่น ฟางข้าวและขานอ้อย โดยนำเชื้อเพลิงใส่ในถังเก็บเชื้อเพลิง ซึ่งเชื้อเพลิงที่ใช้ควรทำการบด สับก่อน
5. ใช้น้ำมันเบนซินและกระดาษเป็นจุดจุดเชื้อเพลิงครั้งแรก
6. ปลดปล่อยพัดลมดูดอากาศทำงาน เพื่อให้เกิดความสมดุลในห้องเผาไหม้
7. เมื่อเริ่มเดินเครื่องใหม่ๆ ปิด main Steam Valve เพื่อช่วยให้ความดันในหม้อไอน้ำสูงขึ้นถึงความดันที่ต้องการใช้งาน โดยเร็วเพื่อเป็นการประหยัดเชื้อเพลิงและเวลา
8. เมื่อความดันสูงถึงระดับที่ต้องการใช้งาน ก็ค่อยเริ่มเปิด Main Steam Valve ปลดปล่อยไอน้ำออกไปใช้งาน โดยค่อยๆ ปลดปล่อยออกมาและรักษาอัตราการปล่อยไอน้ำให้คงที่
9. ขณะเดินเครื่องควรสังเกตระดับน้ำที่หลอดดูระดับน้ำตลอดเวลา
10. รอให้ระบบเข้าสู่สภาวะคงตัว
11. เริ่มวัดพารามิเตอร์ที่ต้องการ
12. เมื่อทำการทดสอบเสร็จ ให้หยุดป้อนเชื้อเพลิง ปิดปั๊มน้ำและพัดลมดูดอากาศ แล้วเปิดพัดลมดูดอากาศเพื่อดูดก๊าซร้อนในเตาออกให้อุณหภูมิภายในเตาเหลือ $50 - 60^{\circ}\text{C}$ แล้วจึงปิด
13. เปิด Main Steam Valve ปลดปล่อยให้ความดันในหม้อไอน้ำลดลงจนหมดแล้วปล่อยน้ำที่เหลือในหม้อไอน้ำออกด้วย Drain Valve
14. ชั่งน้ำหนักขี้เถ้า บันทึกค่าไว้ แล้วเก็บตัวอย่างขี้เถ้าและตัวอย่างเชื้อเพลิงไปวิเคราะห์